

فرقی بین زنان و مردان نیست سرنوشت ایران سر نوشت همه است

■ جمله فوق آمده از رهبر کبیر انقلاب اسلامی، آئینه‌ای تمام عیار از نگاه او، به مشارکت سیاسی و اجتماعی زنان است. به شهادت اسناد، رژیم پهلوی با بیش از ۵ دهه داعیه پیشرفت و آزادی زنان ایرانی، هرگز گمان نمی برد که این قشر، با چنین وسعتی در فرآیند انقلاب اسلامی حاضر شوند و همپای مردان و گاه جلو تر از آنان، در براندازی آن مشارکت داشته باشند. اینک با سپری گذشتن ۴۳ سال از پیروزی انقلاب اسلامی، تعداد زنان تحصیل کرده و دامنه نظریه پردازی علمی توسط آنان و نیز مشارکت ایشان در سطوح گوناگون اداره کشور، دهها برابر دوران نظام سیاسی گذشته است. این رویداد مهم، جز با روشن بینی و فتاوی راهگشای امام خمینی و رهبر معظم انقلاب اسلامی، میسر نمی گشت.

زنانی که پیشاپیش مردان، طریق انقلاب را گشودند

۲ بانوانی که با ظهور امام خمینی، سالها داعیه پوچ آزادی و ترقی را و نهادند و سقوط رژیم دست نشانده پهلوی را فریاد کردند

۱ امام خمینی در گفت و شنوهای مطبوعاتی خویش در نوفل لوشاتو و به شکل مداوم، بر نقش شاخص زنان در انقلاب اسلامی و حضور موثر آنان در نظام اسلامی آینده، تأکید داشتند. تصویر، ایشان را در مصاحبه با یکی از بانوان خبرنگار نشان می دهد

۴ به شهادت اسناد، زنان انقلابی، نقشی مهم در ثبت تصاویر، اسناد و شعارهای انقلاب اسلامی داشتند. در تصویر فوق آمده، یکی از بانوان در خلال یکی از راهپیمایی ها، شعارهای مردم را ضبط می کند

۳ در راهپیمایی های انقلاب اسلامی و در موارد فراوان، زنان جلو تر از صفوف مردان حرکت می کردند و انگیزه و بیداری می آفریدند

۶ در روزهای سرنوشت ساز انقلاب اسلامی، بسیاری از زنان برای انقلابیون سنگر نشین، غذا تهیه می کردند. در تصویر یکی از بانوان، برای برای مبارزین مسلح شده، نان آورده است

۵ یکی از بانوان تیرخورده، در حاشیه یکی از راهپیمایی های انقلاب اسلامی، توسط مردم به مراکز درمانی انتقال می یابد

۸ در صبحگاه ۲۴ بهمن ماه، بانوان با زمانده از یک شهید، بر مزار سفید پوش از برف او در بهشت زهرا تهران گرد آمده اند. آنان برای ادامه راه عزیز خود، هم داستان اند

۷ در روزهای ۲۱ و ۲۲ بهمن ماه، بسیاری از زنان مسلح، همپای مردان و در سنگربندی خیابان ها با بقایای رژیم پهلوی به نبرد پرداختند

در نقد پیرایه ای
که بر آیت الله طالقانی بستند!

آیا رهبران انقلاب اسلامی، به زنان وعده حجاب اختیاری دادند؟

■ نوشته میر معشعی

یکی از شایعات مهمی که جریان ضدانقلاب، در طول سالیان عمر نظام جمهوری اسلامی، در میان مردم پراکنده است، ادعایی است که در آن، تنها با تأکید بر یک تیتر روزنامه عنوان می شود که آیت الله سید محمود طالقانی با نظر امام خمینی (ره)، درباره لزوم رعایت حجاب توسط بانوان، در حکومت اسلامی مخالف بوده است! ماجرا اما، از آنجا شروع شد که امام خمینی در سخنرانی برای گروه کثیری از بانوان در مدرسه فیضیه و در تاریخ ۱۳ اسفند ۵۷، با موضوع «زن از دیدگاه اسلام»، بعد از تجلیل فراوان از بانوان مسلمان انقلابی، فرمودند: «زن ها نباید گول بخورند، زن ها گمان نکنند که این مقام زن است که باید بزرگ کرده، بیرون برود با سر باز و لخت! این مقام زن نیست...» (۱)

دو روز پس از آن، یعنی در روز سه شنبه ۱۵ اسفند ۵۷، امام طی یک سخنرانی دیگر در فیضیه، چنین اظهار داشتند: «در وزارتخانه اسلامی، نباید در آن معصیت بشود. در وزارتخانه های اسلامی، نباید زن های لخت بیایند. زن ها بروند، اما با حجاب باشند. مانعی ندارد بروند، کار نکنند، لکن با حجاب شرعی باشند، با حفظ حجاب شرعی باشند.» (۲)

فردای آن روز و با انعکاس سخنرانی امام از طریق تلویزیون، راهپیمایی های زیادی در سراسر کشور در حمایت از سخنان امام برپا شد. اما در تهران علاوه بر راهپیمایی طرفداران حجاب، یک راهپیمایی در مخالفت با نظر امام و مخالفت با حجاب برگزار شد که نتیجه آن، وقوع زدو خورد شدید میان طرفداران و مخالفان حجاب بود! به این ترتیب از روز ۱۶ اسفند، روزنامه ها و مجلات، شروع به مواضع گیری درباره «حجاب» کردند. روزنامه ها و مجلات انقلابی، به چاپ مواضع موافقان حجاب اقدام می کردند و روزنامه و مجلات ضدانقلاب، علیه حجاب مقاله و مصاحبه چاپ می کردند.

در چنین شرایطی روزنامه کیهان روز یکشنبه ۲۰ اسفند ۵۷، در صفحه ۱ و ۲ خود به مسئله حجاب پرداخت و با انعکاس مصاحبه ای با آیت الله طالقانی، در حالیکه تنها یک روز از فوت همسر وی گذشته بود، از قول ایشان تیتر زد: «هیچ کس زنان را به داشتن حجاب اسلامی مجبور نمی کند». آیت الله طالقانی در متن آن مصاحبه گفته بود: «پوشش زنان یک اصل قرآنی و اسلامی است. اگر بخواهیم مسئله حجاب را از جهت اسلامی و از نظر ملی بحث کنیم، یک مسئله سنتی و تاریخی است که در عمق تاریخ ما و تاریخ شرق، مطرح بوده است. همیشه زن های ما، دارای یک فرم حجاب بوده اند. حجاب به معنای عامش نه مخصوص به چادر و وضع خاص، یعنی حفظ عفاف، حفظ وقار و شخصیت زن که همیشه در ایران و کشورهای شرقی اسلامی و غیراسلامی بوده است... این نص صریح قرآن است. آن قدری که قرآن بیان کرده، نه ما می توانیم از آن حدود خارج شویم و نه زنانی که معتقد به این کتاب بزرگ آسمانی هستند... حجاب حکم ضروری دین است. منظور امام و علما این نیست که زن خانه نشین باشد. اجباری حتی برای زن های مسلمان هم نیست. چه اجباری و حضرت آیت الله خمینی نصیحتی کردند، مانند پدری که به فرزندش نصیحت می کند، راهنمایی اش می کند که شما این جور باشید به این سبک باشید...»

در واقع آیت الله طالقانی با مطرح کردن اینکس: حجاب فرمان و قانون اسلام برای بانوان مسلمان است، بر اصل و جوب شرعی حجاب تأکید کردند. ولی از آنجا که در آن مقطع، هنوز فرآیند تعیین نوع حکومت و گزینش های مهمی چون: مجلس خبرگان قانون اساسی برای تعیین قانون اساسی کشور برگزار نشده بود و قانونی هم برای داشتن یا نداشتن حجاب در کشور تصویب نشده بود، ایشان اعلام کردند که در حال حاضر، کسی حجاب را برای بانوان اجبار نمی کند! به این شکل آیت الله طالقانی با آن مصاحبه، تا حدود زیادی فضای ملتهب جامعه را آرام کردند و البته امام هم در روز بعد یعنی ۲۱ اسفند، موضع گیری آیت الله طالقانی در مورد حجاب را تأیید کردند. به این ترتیب، تظاهرات زنان معترض نیز متوقف شد، تا فضا برای برگزاری انتخابات تعیین نوع حکومت فراهم شود و مردم طی فرایندهای قانونی اعلام کنند که نظرشان درباره اجرای قوانین اسلامی چیست؟ نه اینکه عده ای اندک بخوانند با ایجاد اغتشاش و اردو کشی خیابانی، نظر خود را بر اکثریت زنان تحمیل کنند!

منابع:

۱- صحیفه امام (ره)، جلد ۶، ص ۳۰۱
۲- صحیفه امام، جلد ۶، ص ۳۲۸ و ۳۲۹